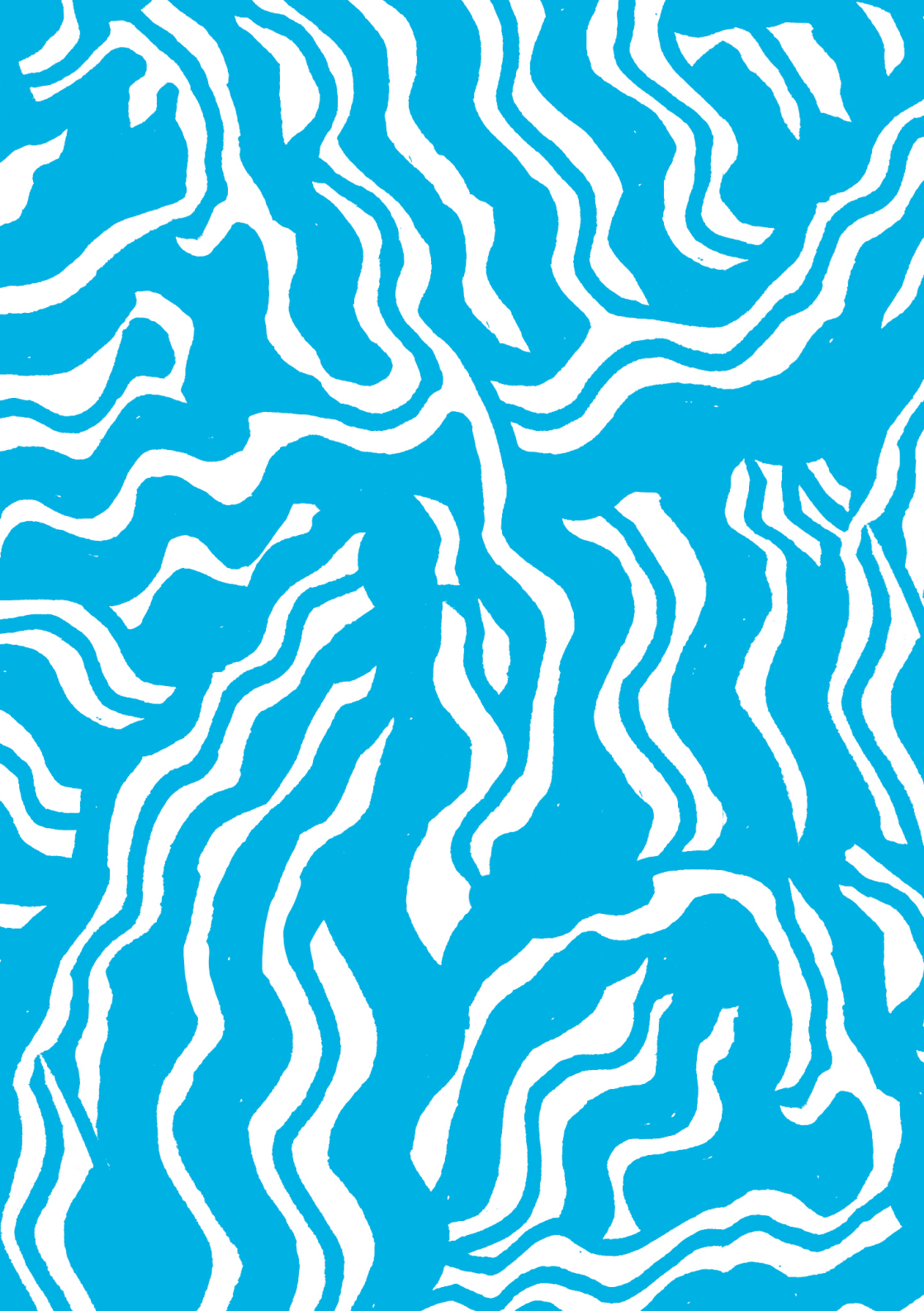

ארכיפלג

עבור אמנים רבים הסטודיו הוא אי. מרחב מבודד מרעשי העולם, שבו אפשר לצאת למסעות במחשבה ובחומר, לגלות צורות חדשות ולהשתהות בגולמי ובניסיוני רגע לפני שיש לחזור אל הקרקע המוצקה עם הצעה מנוסחת ביד. האי/סטודיו הוא מקום של משחק וחקירה, חופשי מעין חיצונית מפקחת. אך ככזה הוא גם יכול להיות מקום בודד. לצד רגעי החדווה של הגילוי, מתקיימים בו גם רגעים של בלבול ותסכול, ותמיד אורבת הסכנה ללכת לאיבוד.

התערוכה ארכיפלג היא תוצר של סדרת מפגשים בין חמש אמניות ואמנים, שהתקיימה בתמיכת פרויקט "חממות פיס לאמנות". היא נולדה מתוך התחושה שלאמנים רבים יש רצון, ואולי אף צורך, לחקור ולתרגל מודלים אפשריים של שיתופי פעולה. שם התערוכה שואב השראה מן המושג "ארכיפלג" – קבוצת איים הקשורים זה לזה גיאוגרפית, גיאולוגית או פוליטית. יחידות יבשה נפרדות המבליחות מתוך קצף הים הגועש, אך לעיתים מחוברות זו לזו מתחת לפני המים בקשרים עמוקים, סמויים מן העין. באופן דומה, החממה הציעה תהליך עבודה ממושך ומשותף לאמנים ואמניות שמרכז עבודתם בסטודיו, מתוך האמונה כי ההיכרות תיצר שיח וחילופי ידע שיסייעו לחדד ולהניע את תהליכי העבודה האישיים, ובו בזמן לפתח תערוכה קבוצתית המושתתת על מכנה תת־קרקעי משותף.

לכל האמנים והאמניות שנבחרו לקחת חלק בחממה משותף העניין העמוק בחומר. בין אם הם פועלים בדו־ממד ובין אם בתלת־ממד, דומה שהגשר המחבר ביניהם הוא המחקר בחומר והאפשרות לראות מבעד לתכונותיו המוכרות, לדמיין מעבר למטען ההיסטורי והתרבותי שהוא נושא. הרצון למתוח את גבולותיו של החומר ולהרחיב את השימוש בו הוא המקום שמתוכו ניצת הרעיון או הדימוי שבבסיס עבודותיהם. הפעולות בחומר והתמורות שהן מחוללות בו מטעינות את עבודותיהם בכוח חי של השתנות ושל תנועה המבקיעה מבעד למה שנראה כטבעו הדומם.

התערוכה ארכיפלג התהוותה כתוצר תהליך משותף, שבו ליוו האמנים את תהליך היצירה זה של זה. המושג "ארכיפלג" שימש גם כעקרון מארגן בחלל: סביב עבודה מרכזית של כל אמן ואמנית נבחרו והוצבו עבודות שיצרו חברי הקבוצה האחרים בתקופת החממה. המבנה הגיאוגרפי של התערוכה מבקש להיות גמיש וספציפי לכל אחת ואחד מן היוצרים, ובה בעת לבחון את האפשרות להתקיים יחד ולגלות קשרים וזיקות המעניקים משמעויות חדשות לכל עבודה ועבודה בנפרד.

עבודותיו של שגיא אזולאי משתמשות בהילתו של מדיום הציור כדי לשמר או להטעין אובייקטים ממקורות תרבותיים שונים בכוחות סגוליים חדשים. אזולאי בונה צירופים וקומפוזיציות ייחודיים המגלים באובייקטים שהוא מצייר כוח חיים חדש, רב-תפארת והומור. עבודותיו מתיכות יחד דימויים ממגוון מקורות ומשלבות טכניקות עבודה שונות בצבע, המפנות אצבע אל עבר איכויותיו החומריות. באמצעות שבלונות ומסקינגטייפ, מפריד אזולאי ומחלק את פני השטח הציוריים למשטחי צבע ולטקסטורות, ובכך מציב בסמיכות מרחבים ציוריים ותמטיים שונים, התובעים מהצופה לבצע קפיצה רעיונית ורגשית – בין הפיגורטיבי למופשט, המציאותי למדומיין, העתיק לחדש.

בשנים האחרונות פיתח אזולאי טכניקה ליצירת תבליטים ציוריים באמצעות שפריץ – שיטה לחיפוי מבנים על ידי השלכת תערובת של בטון, חול, מים ודבקים על קיר, שהייתה נפוצה בבינוי בארץ עד לשנות התשעים של המאה הקודמת. השימוש בשפריץ מאפשר לאזולאי ליצור עבודות חוץ גדולות ממדים שבהן הדימויים הציוריים מתקבלים מתוך משחקי המרקם והצבע בתבליט שנוצר. העבודה במרחב הציבורי בטכניקה זו מתכתבת עם מסורות בנייה ואורנמנטיקה באדריכלות המקומית ומאפשרת לו להגיב לשינויים המתחוללים בהם ובמרחב האורבני הישראלי. בתערוכה הנוכחית יצר אזולאי תבליט גדול על שניים מקירותיו החיצוניים של המוזיאון, הפונים אל קבוצת מבני שיכון בשכונת רמת יוסף שבה ממוקם מוזיאון בת ים לאמנות, שעתידיים להרס בקרוב.

בעבודה **ים יבשה (יום ולילה)** מתוארת סצנה פנטסטית של מרחב אורבני המכותר על ידי חיות מיתולוגיות. הדי האסון המתואר בסצנה מתנפצים לכל עבר בסדרת תבליטים קטנים המפוזרים בתוך המוזיאון ומחוצה לו, ובהם מופיעים חלקי המבנים המבותרים, יחד עם דמויות ומבני מגן ששרדו. הקטסטרופה המדומינת נוגעת במשבר הדיור ובתהליכי "התחדשות עירונית" מואצים שמתרחשים בישראל בשנים האחרונות. בדומה לשכונות רבות בארץ, גם רמת יוסף תעבור תהליכי פינוי-בינוי שעתידיים לשנות ללא היכר את אופי המרחבים השכונתיים, את זהות התושבים ואיתם גם את מרקם החיים העירוני. הדימויים של אזולאי, העוסקים בבסיס החרדה הזו, מתאפיינים בפשטות כמעט קומית. הבחירה בשפריץ מאפשרת לו להתיר את הפנטזיה הקודרת של הווה חיי השכונה עם הנוסטלגיה שמעוררת הטקטיליות החומרית.

גג אסבסט, 2022

בטון, חול, טיט ולוח גבס

מצודה מימי הביניים בצד הדרך עם סככת שמש מאסבסט גלי.

שטיח-קמע (עץ החיים ותרנגול), 2022

בטון, חול וטיט

מיגונית, 2022

בטון, חול וטיט

בהשראת ציור מן המאה ה-12, המתאר את כס המלכות של פרעה. הכס הפך למיגונית בטון.

סוף העולם, 2022

בטון, חול וטיט על לוח גבס אדום

הצעה לסוף העולם, בהשראת מיתוס יהודי מן המאה ה-13. לווייתן ענק בולע את סדום.

כאב ראש (יונה), 2022

בטון, חול וטיט

מנוחת הלוחם 1, 2022

בטון, חול וטיט

מנוחת הלוחם 2, 2022

בטון, חול וטיט

מנוחת הלוחם 3, 2022

בטון, חול וטיט

עבודות חוץ:

האזהבים, 2022

בטון, חול וטיט

שני אוהבים בטלטלת האהבה.

ים-יבשה (יום ולילה), 2022

בטון, חול, טיט, סיד, עלי זהב ופסיפס

סצנת לילה: נחש פוער פה אל מול העיר

בזמן שלוויתן צולל ליום הבא.

סצנת יום: חסידה גדולה במיוחד

משקיפה על מגדל המים.

נרקיסוס (חתול-דרקון), 2022

בטון, חול וטיט

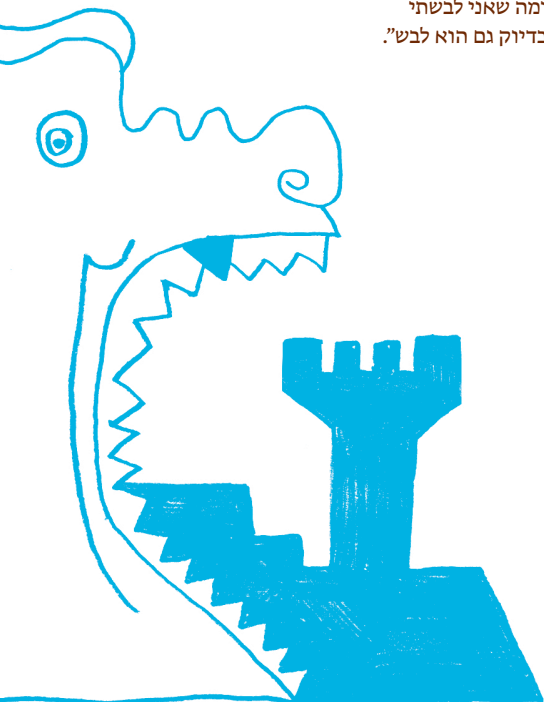
החתול-דרקון שר:

"פעם אחת פגשתי

בראי חבר חדש

ומה שאני לבשתי

בדיוק גם הוא לבש".

גוף עבודתה של אורלי סבר כולל מיצבים מונומנטליים, רישום והדפס ובעת גם פיסול בקנה מידה קטן יותר. מיצביה גדולי הממדים מורכבים לרוב ממבנים גיאומטריים ואדריכליים מוכרים שחל בהם שיבוש. החללים שהיא יוצרת מתפקדים כזירות תחומות: מרחבי מעבר צרים, נישות בקירות - צורות שהגישה אליהן חלקית או חסומה. אל פני השטח של המבנים נוספת לעיתים עבודה ידנית בחומרים כגון זפת, פחם או גרפיט. הפעולות הגופניות של סבר בחומר מכתומות, מכסות ולעיתים אף אוטמות את הצורות האדריכליות ברטט אקספרסיבי גועש. המפגש בין האישי לאידיאלי, בין הסוער למאופק ובין הגלוי לחסום מפעיל את המטען הרגשי של העבודות כמרחב ספק בטוח-ספק כולא; חללים צופני סוד שבהם אנו נאחזים ברגעי מצוקה, אך יכולים להפוך בעצמם למקור של חרדה ואי-נחת.

העבודה **מיטות עמודים** מותחת את המושג "מיטה", פשוטו כמשמעו. רגלי מיטות ילדים דקות נמתחו עד לגובה הקומה השנייה של המוזיאון, כך שבסיסיהן מרחפים במרום החלל. המיטות משמשות כמעין שער למרחב של חלום שיכול להיות גם סיוט - מקום של התעלות וסכנה, שבו הנפש משחררת את אחיזתה בקרקע כאשר הדרך חזרה אינה ברורה. הכפלת המיטות מימזת על חוויה קולקטיבית, החוזרת על עצמה, של התרוממות, אך בתוכה גם מקננת תוגה של ניכור ובדידות.

סבר מציגה בתערוכה גוף עבודות נוסף, שנוצר בטכניקה של יצירות גבס ונושא אופי וממדים אינטימיים יותר. פסלים אלו נוצקו בתבניות ארעיות וחד-פעמיות ועל היצירות ממושיכה סבר לעבוד בגריעה, חריטה, רישום, ועבודה בצבע - מעין תהליך של פציעה ואיחוי. העבודות, שחלקן מזכירות עמודים או קורות, מתאפיינות באיזון שברירי. הן מבקשות מן הצופה קשב לפרטים ולפעולה הידנית הנוטעת במערך הכולל סימנים יחידיניים, חורצת מתווי צלקות בחומר, בצורה ובדימוי. מבלי שהצופה יוכל לראות, מטמיעה סבר בפסלים פריטים מחיי היומיום שלה - דבורים וצרעות מתות, ריסים של בני ביתה וזיפי זקנו של בנה הבכור - עצמים חסרי חיים שהופכים את פסליה למעין מצבות לרגעים בחייה האישיים.

מיטות עמודים, 2022 ברזל מכופף וצביע

קו 2 (קו עקום), 2022
יצירת גבס, קילוף, רישום בעיפרון

קו 3 (קו מיטה ורוד שחור), 2022
יצירת גבס, קילוף, חציבה, שריטה, רישום בעיפרון, עבודה בצבע שחור, עבודה בגרפיט

קו 4 (קו חלוד), 2022
יצירת גבס ואשלגן פרמנגנט

קו 5 (קו משולש), 2022
יצירת גבס ופיגמנט שחור, קילוף, אחסון מתחת לשולחן במשך חודש, התבוננות, צביעה בצבע מים ירוק-צהבהב, רישום בעיפרון צהוב

קו 6 (קו עצמות ורוד), 2022
ליקוט עצמות עמוד השדרה של פרה או כבשה באחו, הלבת העצמות באקונומיקה, יצירת גבס עם העצמות שלוקטו, קילוף, גילוי, השענה על קיר, רישום של קו בעיפרון וסרגל

קו 7 (קו פצוע לבן), 2022
יצירת גבס, צביעה בכתום, כיסוי בזפת, אחסון מתחת לשולחן במשך שלושה חודשים, קילוף הזפת, חציבה, צביעה בסופרלוק לבן, רישום בעט שחור

קו 8 (3 קווי זיפים / 3 קווים מחוברים), 2022
השחלת שלוש יצירות גבס לכדי עמוד אחד, השענה על קיר, רישום בעיפרון, עבודה בצבע ירוק מעורבב עם זיפי הגילוח של עופרי, התלבטות

קו 9 (קו ריסים), 2022
יצירת גבס עם שבעה ריסים (ארבעה שלי, שניים של אורי ואחד של אסף. אורי ביקש להיות שחקן כדורגל מקצועי, אסף ביקש חופש של שנה מהעבודה. אני ביקשתי שהפסל ייצא מדהים), צביעה בשחור, חריטה, כיסוי בפחם, חריטה נוספת, רישום בסכין יפני, שיוף, חיטוי בתמיסת יוד-ריט, רישום בגרפיט, השענה על קיר

קו 10 (קו צרעות), 2022
יצירת גבס ואשלגן פרמנגנט עם 27 צרעות מתות ודבור אחד מת (משני קני צרעות שהודברו בסטודיו), קילוף, עקיצה, צבע שחור, רישום בפחם כתום, חריטה, השענה על קיר

קו 11 (קו מושחר), 2022
יצירת גבס, קילוף, רישום בעיפרון, לאחר חודשיים כיסוי בגרפיט

קו 12 (קו קטוע), 2022
יצירת גבס ופיגמנט שחור לתבנית שבה שולבו צינורות מתכת, קילוף, נפילה ושביירה בטעות, אחסון בארון, התבוננות, רישום בגרפיט, שריטות

קו 14 (קו מקרי), 2022
חילוף שאריות יצירת גבס ואשלגן פרמנגנט, רישום בגרפיט, התבוננות

קו 15 (קו ישן, דם כחול), 2022
יצירת גבס ואשלגן פרמנגנט עם עצמות גפיים של פרה או כבשה שאספתי באחו (מולבנות באקונומיקה), קילוף, פציעה ודימום, התבוננות, צביעה בשחור, שריטה, השענה על כרית, שוב חציבה, הכחלה, השחרה, שריטה נוספת, שיוף, חיטוי בתמיסת חיטוי יוד-ריט ורישום בגרפיט

קו 16 (קו משולש שבור), 2022
יצירת גבס, קילוף, נפילה, שבירה בטעות לשלושה חלקים, התבוננות, הדבקה, צביעה בשחור, רישום בכתום

קו 17 (שני קווי זפת ורודים), 2022
יצירת גבס עם שאריות זפת וחול (שאספתי עם אסף, אורי ועופרי בחוף הים לאחר אסון הזיהום הימי בשנה שעברה), קילוף, צביעה בלכה, השענה על קיר

זהירות, בייס!, 2022
מכנסיים, סיכות תפירה, מסמרים

תאכל אבק, 2022
ארבעה לוחות פלדה, ריקוע ידני על גבי אופנוע
Hyosung GT250R

מדרון חלקלק, 2022
שני זוגות נעלי עור משומשים, שתי מרצפות בטון
מנוסרות

2022, Head Over Heels
זוג נעלי עור וזוג נעלי עקב משומשים, שתי מרצפות
בטון מנוסרות

2022, Another Day in the Office
כסאות המתנה ומוטות ברזל

תהליך העבודה של רון אסולין מתחיל מהרצון להעניק ביטוי חומרי לדימוי נע של פעולה, סיטואציה ולעיתים אף של סצנה שלמה. לשם כך הוא נוקט בפעולות פירוק, שיבוש, עיבוד וארגון מחדש של חומרים תעשייתיים ושל אובייקטים מצויים הנרקמים לכדי הצבה פיטולית שמכילה אנרגיה של תנועה. מצבים אלו מוקפאים ללא ניע, כמו מחילים היגיון של קומיקס על העולם התלת-ממדי. לעיתים קרובות עובד אסולין עם חומרים וחפצים שנלקחו מעולם של שימוש, כגון רהיטים, פריטי לבוש או חומרי בניין. אלו אובייקטים שאינם מסגירים בהכרח היסטוריה ספציפית, אך לעיתים קרובות טמון בהם פוטנציאל סיפורי שנובע מהקשרם התרבותי המסוים.

בעבודה **תאכל אבק** הופך הפסל למעין אירוע חי. העבודה נוצרה בתהליך של ריקוע יריעות מתכת כנגד אופנוע, עד להטבעת צורתה המאסיבית בלוחות השטוחים. הכפלת הדימוי שוב ושוב לאורך הלוחות מייצרת רצף פריימים, כמעט אנימציה בחומר, המגלמת את עוצמת תנועת האופנוע במרחב. הדי הבלימה של פעולת הריקוע וכיפוף המתכת עד כדי קריעתה, מרמזים על הפוטנציאל הנפיץ שבהאצה – התגלמות של תאונה תוך כדי או טרם התהוותה.

גם בעבודה **Another Day in the Office** נלכדת בחומר פנטזיה על התפרצות רבת-תנופה. העבודה מורכבת ממספר כסאות מוסדיים גנריים – כאלו המוכרים מחדרי המתנה בסניפי דואר, ביטוח לאומי או הרבנות – המוחזקים במצב של אנדרלמוסיה סטטית, מטים לנפול או מונפים באוויר. מאות מוטות מתכת דקים מוחדרים דרך רשתות החורים של הכסאות בפעולה שיטתית וחסרת מבע, ומצטברים לכדי תיאור של רגע איבוד העשתונות אל מול אדישות בירוקרטית.

הנוכחות האנושית נעדרת מכל עבודותיו של אסולין בתערוכה. הפסלים נדמים לעיתים כפועלים מכוח עצמאי הגלום בהם. החייאת האובייקטים באמצעות מניפולציות ושילובים חומריים מחלצת מהם פאתוס טרגיקומי, לצד אבסורד שמקפל בתוכו את הפלא והברוטליות שמתקיימים במרחבי היומיום.

משה רואס אוסף אל הסטודיו עצמים שהזמן והטבע חוללו שינוי מהותי במבנה שלהם. אלו יכולים להיות גזעי עץ, חבלים או מתכות שהחוף, היער או המדבר שחקו ועיצבו מחדש. הוא שוזר בהם אלמנטים פיסוליים העשויים בטיפול מדקדק ועדין, שמצריך ידע חומרי וטכני מגוון ומעמיק. חיבורים אלו מפיחים חיים באובייקט המקורי ומטעינים אותו במשמעויות מיתיות ואלגוריות. שמות העבודות, כגון **ניקולאוס ולונה**, מקודדים במיתולוגיה פרטית שאותה קושר רואס גם לדמויות ספרותיות המסמלות את מערכת היחסים שבין החומרי לרוחני. באמצעות היחסים שבין העבודות יוצר רואס מרחב מופשט ודחוס של חומרים וסמלים שבו פיסת הטבע המלוקטות הופכות למערך משתרג. הפסלים השונים נדמים לרגעים כניצולי אפוקליפסה אקולוגית, צולעים וגידמים.

דימוי החוליות חוזר שוב ושוב במערך הפסלים של רואס – מגולפות בעץ או יצוקות במתכת, הן מתייצבות כשלדים הקמים לתחייה. אחד החומרים שמתוכם מבקיע דימוי החוליות הוא ענף עץ דקל – דימוי מייצג של המרחב הקולוניאלי האוריינטלי בתרבות המערב, אשר בתקופה הקדומה היה סמל לפוריות ולמפגש שבין שמיים לארץ, ובין הרוחני לגשמי. בעבודה **נאהבים** ענפי הדקל שמלקט רואס עוברים כיפוף, גילוף וחיבור, פעולות שהופכות את קו הענף הבודד למבנה ארוך ומעוקל. יריעות צבעוניות של חומר פלסטי חובקות את הענפים ומאחות אותם ליחידה אחת, המטעינה אותם באנרגיה של התחדשות והשתנות.

מערך חולייתי נוסף מופיע בעבודה **מבוך**, העשויה משרשרת ברזל תעשייתית המצופה בחומר דמוי קטיפה, מתפתלת כנחש. כיסוי הקטיפה שעוטף את הברזל החלוד מבצע "קוויריפיקציה" (queerification) של האובייקט הכבד ומעביר אותו ממרחבי המפעל והעבודה המיוזעים אל מחוזות עונג פתייניים. מתוך הפעולות החומריות נברא עולם שבמרכזו תנועה בלתי פוסקת בין ריחוף לכבידה, תזזית לאיזון, רוך לסכנה וידע ליצר.

מבוך, 2022

שרשרת פלדה שנמצאה באזור הרפתות של מושב נווה מיכאל, מצופה בטכניקת פלוקינג

נרקיס וגולדמונד (1), 2022

חוטי שעווה ארוגים על קונסטרוקציית פלדה, עץ אלון מגולף

משפט שלמה (2), 2022

ענף אלה ארץ ישראלית משויף, לָבֵד וענף אורן צרובים במלחם, חוטי שעווה ארוגים על צלב פליז

ניקולאוס, 2022

גזע אורן שצמח לתוך מעקה פלדה בבניין בפתח תקווה ונכרת, חרוט נחושת מולחם, בלוק איטונג חצוב, כפתור פורצלן משובץ

כניסה, 2022

הדפס רשת על כותנה, צבעי ריאקטיב ודיסצ'ארג', האצבע שלי יצוקה בברונזה

היא, 2022

הדפס רשת על כותנה, צבעי ריאקטיב ודיסצ'ארג'

לוע, 2022

בלוק איטונג חצוב, כדור פלדה מצופה קטיפה

משפט שלמה (1), 2022

ענף חרוב מצוי מגולף, נחושת משויפת, אבן ממצוקי דרגות, חוטי שעווה ארוגים על שלד פליז, האצבע שלי יצוקה בברונזה, חבל ספינות שנפלס מן הים התיכון ונאסף בחוף פלמחים, טבעת פליז משובצת באבן אגת כחולה

נרקיס וגולדמונד (2), 2022

חוטי שעווה ארוגים על קונסטרוקציית פלדה, עץ אלון מגולף, שתי גולות זכוכית שנמצאו על מפתן ביתי

נאהבים, 2022

ענפי עץ התמר (סַנְסֵנִים) שנאספו בים המלח וגולפו בסטודיו (אחד מהם נוצק בברונזה), שרוול פלסטיק שכופץ בחום, ענף אקליפטוס מכוסה בצבע ריאקטיב

משפט שלמה (3), 2022

הזרתות שלי יצוקות בברונזה, חוטי שעווה ארוגים על כוכב פליז

מרסדס, 2022

ענף אלה ארץ ישראלית שנאסף בשפך נחל שורה, לָבֵד משופץ בחלקי שטיחים ומלוכד בסיבי צמר

רואה-כל, 2022

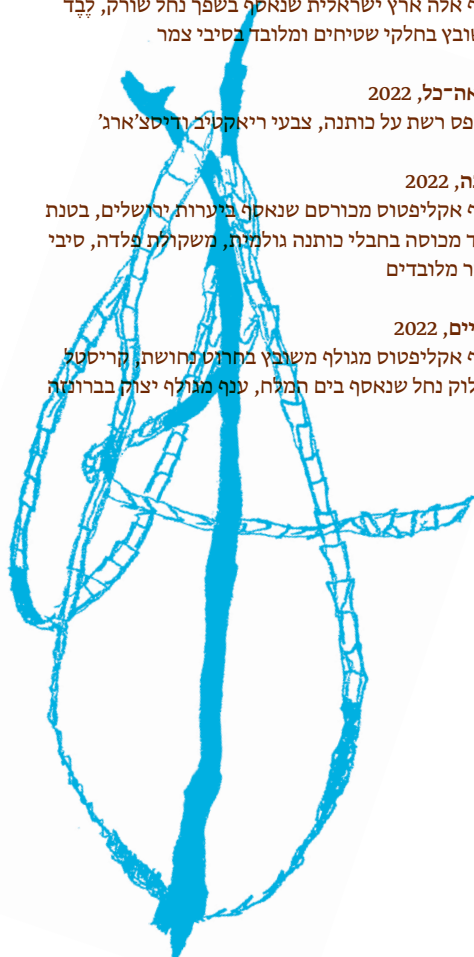
הדפס רשת על כותנה, צבעי ריאקטיב ודיסצ'ארג'

לונה, 2022

ענף אקליפטוס מכוסה שנאסף ביערות ירושלים, בטנת לבד מכוסה בחבלי כותנה גולמית, משקולת פלדה, סיבי צמר מלוכדים

שניים, 2022

ענף אקליפטוס מגולף משופץ בחרוט נחושת, קריסטל וחלוק נחל שנאסף בים המלח, ענף מגולף יצוק בברונזה

נקודת המוצא בעבודתה של רוני פקר הוא הצבע על איכויותיו החומריות (paint) והצבעוניות (color). היא בוחנת את פני השטח של הצבע – נטייתו ליצור קרום אטום בהתייבשותו, השומר מתחתיו על אזורים רטובים, את המנעד שבין מט למבריק ואת טבעו של הצבע להיכנע לכוח המשיכה ולנזול. פקר עובדת עם פלטה צבעונית מוגבלת וספציפית המקודדת על ידי השמות שהעניק היצרן לצבעים (לדוגמה Salmon Pink או Van Gogh Yellow). שמות אלו מחברים את הצורות המופשטות שהיא יוצרת למערכות שפתיות בעלות מטען תרבותי.

העבודה מתחילה עם יצירת משטחי צבע אחידים ונפרדים, הרוקמים ביניהם מערכות יחסים צורניות וצבעוניות. על גבי העיסוק בפני השטח של הציור נערמים רבדים נוספים דרך פעולות חיתוך, חיבור, הדבקה, תלייה, הטבעה וסימון. אופי עבודתה של פקר כמו מארגן מחדש את מרחב ההתבוננות ומפנה את תשומת הלב אל הקצוות והשוליים, אל המקומות שבהם התבצעה פעולת חירור או קיפול שאוספת אליה מתח רב. פעולות אלו מנכיחות גם את הצד האחורי של הציור וחושפות בו איכויות פלסטיות נוספות כגון משקל, גמישות, עובי ועמידות, הקשורות בסוג המצע שבו היא משתמשת ובצפיפות האריגה והחומר.

על אף איכותם הטקטילית, ציוריה של פקר אינם חושפים לצופה את אופן התהוותם ואינם מספרים את ההיסטוריה של מערכות המחוות והפעולות שיצרו אותם. הם מופיעים בשלמותם כדבר נתון ומופשט. הצבעים, הבדים והרשתות שאיתם היא עובדת מאפשרים את היעלמות עקבות היד ופעולותיה לטובת המפגש הצבעוני והחומרי. לצידם, מציגה פקר גם פסלי פימו של אלמנטים צורניים אמורפיים בצבעוניות המתכתבת עם הציורים. בניגוד לציורים, בפסלים אפשר לזהות את עקבות גופה של האמנית, למשל מתאר כף ידה וטביעות אצבעותיה, החושפים את נוכחות האמנית בצורה בלתי אמצעית.

ללא כותרת (גולמי ורוד #2), 2022

קנווס, ג'סו וצבע אמיל

גליל קנווס חדש עם תפר אדום לאורך הקצה השמאלי, נרכש בחנות בדים קרובה לסטודיו. הקיפולים יוצאים מסורבלים בגלל גודלו בהשוואה לגודל שולחן העבודה. עבודה גיאומטרית עם מגהץ – חוסר איזון בין הקמטים המתוכננים לבין אלו שנוצרו מעצמם. שני שליש פחית Salmon Pink. לאחר חמישה ימים הבד נתלה על החלון שמפריד בין החללים בסטודיו. בצהריים של אותו יום מחזירה את הבד לשולחן העבודה. שארית הפחית וחצי פחית נוספת. ביום ראשון עבודת המספרים עוברת חלק. חמש שכבות של ג'סו בשלושה ימים. עוד חצי פחית. ריח חריף של כימיקלים טריים. בשבת פחית שלמה שהגיעה יום קודם מקליפורניה עם גיסי. הצבע Salmon Pink Brilliant אזל במלאי.

ללא כותרת (כחול מט #2), 2022/2019

קנווס עם פריימר, צבע אמיל, טבעות פליז, רשת שחורה, חוט רקמה

שיקגו, 2019 – קנווס מחנות במרכז העיר. שלוש שכבות של Navy Blue עשויות בקפידה, ללא סיבים, ברולר קטן. תל אביב, 2022 – בשוליים האנכיים שאריות ורודות בעלות קצה לא מוגדר. העבודה זקוקה לחתיכה מרכזית שתחזיק אותה, אבל כבר חודש וחצי שום חתיכה לא מתאימה. מניחה חוט רקמה זהב ותופרת חתיכת פימו בתוך רשת. העבודה גמורה.

ללא כותרת (מיועדת לכחול מט #2), 2022

קנווס מתוח, צבע אמיל

תל אביב, 2022 – קנווס קטן ומתוח מארטא נחלת בנימין. שתי שכבות של Navy Blue ברולר ספוג קטן. שכבה נוספת על הדפנות, על גבי רצועות של רשת שחורה. למחרת, מקלפת אותה. בזמן שהצבע מתייבש עבודה חדשה (קטנה) של קולאז' גיאומטרי ורוד משארית חתיכה גדולה מוכנה משיקגו. כשהצבע יבש מדביקה את הקולאז' על הקנווס המתוח עם דבק YES.

ללא כותרת (כחול יולי), 2022

קנווס עם פריימר, צבע אמיל, רשת שחורה, חוט רקמה תל אביב, 2022 – שתי שכבות של Navy Blue ברולר קטן על קנווס שנקנה ב־2019 ונשלח משיקגו במכולה. החלונות סגורים בגלל האבק של אלנבי, למרות שהריח

חזק וחריף. שופכת את שארית הפחית הקטנה על רשת שחורה. למחרת כבר ברור שהצבע התייבש נכון. מחשבות על אמצעי התלייה – האם נכון שהוא יוסיף נפח לעבודה? שוב חוט רקמה זהב פותר את רוב השאלות.

ללא כותרת (כחול אוגוסט), 2022

קנווס עם פריימר, צבע אמיל, רשת שחורה, חוט רקמה תל אביב, 2022 – שתי שכבות של Navy Blue ברולר קטן עם סיבים על קנווס שנקנה בחנות שליד הסטודיו ג'ו. מוסיפה מלבן של Gingerbread. כשהצבע עוד חצי טרי מניחה רשת ועליה ספר גדול וכבד של פיקאסו. יום אחרי, הרשת כבר מטביעה את הגריד. חתך באורך שני שליש מהצלע התחתונה של המלבן. אל תוכו מוחדרת רשת שחורה עבה וגסה (עדיין בעבודה).

ללא כותרת (שפת אם), 2022/2020

קנווס, צבע אמיל, טבעות זהב ופימו

העבודה הוצגה לראשונה, אופקית, ב־2019 בגלריית אלמסן. בסטודיו היא נתלתה אנכית. מורידה את החתיכה הוורודה שהייתה חלק מרכזי ממנה. שתי טבעות זהב ושני חרוזי פימו של טביעת יד נוספת.

ללא כותרת (חור אחד), 2022/2019

קנווס עם פריימר, צבע אמיל, טבעות פליז, רשת שחורה שיקגו, 2019 – קנווס מסניף Blick בפרבר מערב, בעל מגרש חנייה צמוד. שלוש שכבות של Gingerbread Brilliant ברולר גדול ללא סיבים. 24 שעות יבוש בין שכבה לשכבה. מסגרת Dutch Chocolate בעזרת טייפ ציירים כחול. העבודה הוצגה בגלריה LVL3 ב־2019 כשעל הלוח החום חתך אופקי. אל תוכו הוכנסו חתיכה ורודה וחתיכה צהובה. מהטבעת השתלשלו סטריפים של קנווס.

תל אביב, 2022 – העבודה נפתחה בשנית ונתלתה בסטודיו אנכית, ללא החתיכות הוורודות והצהובות. חודש עבר, ושום דבר לא מרגיש נכון במקומן. בסוף החודש מוסיפה חתיכה קטנה של רשת שחורה על הקיר מאחורי טבעת הזהב. העבודה גמורה.

ללא כותרת (שני פתחים), 2022/2019

קנווס עם פריימר, צבע אמיל, טבעות פליז, רשת שחורה שיקגו, 2019 – קנווס מאותו גליל של הסדרה החומה. שלוש שכבות של Gingerbread Brilliant ועליהן

מסגרת Dutch Chocolate. על הטבעות הולבשו שני פאנלים צהובים ושתי חתיכות ורודות שהוכנסו בחתכים האופקיים. העבודה הוצגה בגלריה LVL3 משמאל לעבודה ללא כותרת (חור אחד). תל אביב, 2022 - העבודה נתלתה אופקית בסטודיו, ללא פאנלים או חתיכות ורודות. לאחר שבוע נתלתה אנכית. מוסיפה חתיכת רשת שחורה בין חתך לחתך.

ללא כותרת (ארבעה חתכים), 2022/2019 קנווס עם פריימר, צבע אמיל, טבעות פליז, רשת שחורה שיקו, 2019 - קנווס מאותו גליל. שלוש שכבות של Dutch Gingerbread Brilliant ועליהן מסגרת Chocolate. בין החתכים הושחלה חתיכה צהובה. משתי טבעות יצאו חתיכות ורודות וצורות. העבודה הוצגה מימין לעבודה ללא כותרת (חור אחד) ויחד הן סגרו טריפטיון. תל אביב, 2022 - העבודה האחרונה להיכנס מהסדרה הזו. בסטודיו הפכה לאופקית. במקום החתיכה הצהובה שתי רשתות שחורות. החתיכות הוורודות אבדו ממילא.

ללא כותרת (קצה ירוק), 2022 קנווס, רשת יתושים וצבע אמיל פינה ימנית עקומה. אלכסונים מהמגהץ מגיעים משמאל. צדו האחורי של קנווס צבוע צהוב וארבע טבעות זהב קטנות. 20 ס"מ מהבד נחתכים מלמטה - נשארת רק רשת. עובדת בגוון צהוב ואן גוך במברשת צבע רחבה. מוסיפה רשת עם קצה הירוק על הפינה הימנית.

ללא כותרת (ריבוע #4), 2022 רשת יתושים, רשת ירוקה וצבע אמיל רשת אפורה כפולה ועליה שתי שכבות צהוב ואן גוך, במברשת צרה ומסגרת בלו טייפ רחבה. מקפלת את הפינות העליונות. תופרת עם שורה מתוך רשת ירוקה. מכניסה משקל עם חתיכת רשת נוספת ותפירה בפינה השמאלית התחתונה.

ללא כותרת (קנווס מקופל), 2022 רשת יתושים, רשת ירוקה וקנווס גולמי, חוט תפירה וטבעות זהב קנווס עבה ואיכותי לציור מקופל ומגוהץ. רשת אפורה. מקפלת אותה שוב לשניים. מניחה טבעת באמצע החלק התחתון. שתי שורות של רשת ירוקה מוחדרות אל הטבעת. תפרים קטנים אבל לא עדינים באדום ולבן.

ללא כותרת (מלבן), 2022 רשת יתושים, רשת ירוקה וקנווס גולמי, חוט תפירה וטבעות זהב חתיכת קנווס קטנה, מתאימה לעבודה נוחה. שני קווים אופקיים עם מגהץ בחלקה התחתון של העבודה. קווים באלכסון מלמעלה ולמטה. מקפלת רשת ירוקה שווה בשווה ומלבישה אותה בחוט תפירה על הצלע השמאלית של העבודה. משולש של רשת אפורה בראש המלבן מימין. מוסיפה טבעות זהב ועליהן רקמה אדומה.

ללא כותרת (מעטפה), 2022 רשת יתושים, רשת ירוקה וקנווס גולמי אבא שלי אמר לי פעם שאני צריכה לעבוד בקטן. מרבית ניסיונות התפירה והגזירה הראשוניים נעשו על חתיכת הבד הקטנה הזו; בודקת את מחזור הטבעות במרכז, מסתירה עם רשת אפורה ואז גוזרת, תופרת עם חוט שנפרם מהבד. מחדירה רשת ירוקה בחור. מאזנת עם חור וטבעת בפינה הימנית התחתונה.

ללא כותרת (מסגרת #1), 2022 פימו, מסגרת עץ צבועה בצבע אמיל בימים שלי (כלומר כשהוא איתה) אני עובדת במטבח. השמש מגיעה ממערב אבל היא חזקה ואני מזיעה. אני מערבת על השולחן, ליד התנור, ומחפשת אחר הצבע הנכון. לשה, מרדדת, משבללת, מכדררת ואופה. בבוקר אני לוקחת את הפסלים לסטודיו בקופסת אוכל קטנה ומנסה למצוא להם מסגרת. עוד לא מצאתי - לא לפסלים ולא לילדה.